

บทท่องจำก่อนเข้าอยู่ร่วมสำนัก สำหรับภิกษุ-สามเณร-ชี

1. อนุโมทนาธัมมคถา

ยะถา วาริระหา ปุรา ปะริปุเรนติ สาคะรัง ;
เอวะเมวะ อีโต ทินนัง เปตานัง อุปะกัปปะติ ;

อิฉฉิตัง ปัตถิตัง ตุมหัง ;
ชิปปะเมวะ สะมิชณะตุ ;
สัพเพ ปุเรนตุสัง กัปปา ;
จันโท ปันณะระโส ยะถา ;
มะณิโชติระโส ยะถา .

ห้วงน้ำที่เต็มย่อมยังสมุทรสาครให้บริบูรณ์ได้ฉับใด ;
ทานที่ท่านได้อุทิศให้แล้วในโลกนี้ย่อมสำเร็จประโยชน์ ;
แก่ผู้ที่ละโลกนี้ไปแล้วได้ฉับนั้น ;
ขออิฏฐผลที่ท่านปรารถนาแล้ว ตั้งใจแล้ว ;
จงสำเร็จโดยฉับพลัน ;
ขอความดำริทั้งปวงจงเต็มที่ ;
เหมือนพระจันทร์ในวันเพ็ญ ;
เหมือนแก้วมณีอันสว่างสดใสควรยินดี .

2. สามัญญานุโมทนาคถา

สัพพีติโย วิวัชขันตุ ;
สัพพะโรโค วินัสสะตุ ;
มา เต ะวัตวันตะธาโย ;
สุชี ทีฆายุกะ ะวะระ ;
อภิวาทะนะสีลิสสะ นิจจิง วุฑฒาปะจาโยโน จัตตาโร ธัมมา วัฑฒันติ อายุ วัณโณ สุขัง พะลัง ;
พรสีปะการคืออายุ วรรณะ สุขะ พละ ย่อมเจริญแก่บุคคล ผู้มีปรกติไหว้กราบ มีปรกติอ่อนน้อมต่อผู้ใหญ่เป็นนิจ ;
ะวะระตุ สัพพะมังคะลัง ;
รักขันตุ สัพพะเทวะตา ;
สัพพะพุทธานุภาเวนะ ;
สัพพะธัมมานุภาเวนะ ;
สัพพะสังฆานุภาเวนะ ;
สะทา โสถถิ ะวันตเต .

ความจัญไรทั้งปวงจงบาราศไป ;
โรคทั้งปวงของท่านจงหาย ;
อันตรายอย่ามีแก่ท่าน ;
ท่านจงเป็นผู้มีความสุขมีอายุยืน ;
ขอสรรพมงคลจงมีแก่ท่าน ;
ขอเหล่าเทวดาทั้งปวงจงรักษาท่าน ;
ด้วยอนุภาพแห่งพระพุทธรเจ้า ;
ด้วยอนุภาพแห่งพระธรรม ;
ด้วยอนุภาพแห่งพระสงฆ์ ;
ขอความสวัสดิ์ทั้งหลาย จงมีแก่ท่านทุกเมื่อเทอญ .

3. โสอถถลัทโท

เต อถถลัททา สุขิตา ;
วิรุฬหาพุทธานุสาสะเน ;
อะโรคา สุขิตาโหละ ;
สะหะ สัพเพหิ ญาคิ .

ท่านชายและหญิง จงเป็นผู้มีประโยชน์อันได้แล้ว
ถึงแล้วซึ่งความสุข ;
เจริญในพระพุทธานุสาสะเน ;
ไม่มีโรค ถึงแล้วซึ่งความสุข ;
พร้อมทั้งด้วยญาติทั้งหลายทั้งชายและหญิง
จงเป็นผู้รักษาศีลให้บริบูรณ์เทอญ .

* บทที่ 1-4 ทดสอบผ่านก่อนเข้าอยู่วัด / บทที่ 5-9 ควรทำความเข้าใจ

บทท่องจำก่อนเข้าอยู่ร่วมสำนัก สำหรับภิกษุ-สามเณร-ชี

4. คำแสดงอาบัติ

(ผู้แสดงพรชานอ้อนกว่า)

สัพพา ตา อาปัตติโย อาโรเจมิ (ว่า 3 หน)

สัพพา ละหุกา อาปัตติโย อาโรเจมิ (ว่า 3 หน)

อะหัง ภัณฑะ สัมพะหุลา นานาวัตถุกาโย อาปัตติโย

อาปัชชิง ตา ตุมหะมุเล ปะฐิเทเสมิ

(ผู้รับพรชานอ้อนกว่า)

ปัสสะสี อาวุโสตา อาปัตติโย

(ผู้แสดงพรชานอ้อนกว่า) อุกาสะ อามะ ภัณฑะปัสสามิ

(ผู้รับพรชานอ้อนกว่า) อาเยตัง อาวุโส สังวะเรยยาสิ

(ผู้แสดงพรชานอ้อนกว่า)

สาธุ สุกฺกุณฺณ ภัณฑะ สังวะริสสามิ

ทุดิยัมปิ สาธุ สุกฺกุณฺณ ภัณฑะ สังวะริสสามิ

ตะตติยัมปิ สาธุ สุกฺกุณฺณ ภัณฑะ สังวะริสสามิ

นะ ปุเนวัง กะริสสามิ (ผู้รับว่า) สาธุ

นะ ปุเนวัง ภาสิสสามิ (ผู้รับว่า) สาธุ

นะ ปุเนวัง จินตะยิสสามิ (ผู้รับว่า) สาธุ

(ผู้แสดงพรชานอ้อนกว่า)

สัพพา ตา อาปัตติโย อาโรเจมิ (ว่า 3 หน)

สัพพา ละหุกา อาปัตติโย อาโรเจมิ (ว่า 3 หน)

อะหัง อาวุโส สัมพะหุลา นานาวัตถุกาโย อาปัตติโย

อาปัชชิง ตา ตุมหะมุเล ปะฐิเทเสมิ

(ผู้รับพรชานอ้อนกว่า)

อุกาสะ ปัสสะละ ภัณฑะ ตา อาปัตติโย

(ผู้แสดงพรชานอ้อนกว่า) อามะ อาวุโส ปัสสามิ

(ผู้รับพรชานอ้อนกว่า) อาเยตัง ภัณฑะ สังวะเรยยาละ

(ผู้แสดงพรชานอ้อนกว่า)

สาธุ สุกฺกุณฺณ อาวุโส สังวะริสสามิ

ทุดิยัมปิ สาธุ สุกฺกุณฺณ อาวุโส สังวะริสสามิ

ตะตติยัมปิ สาธุ สุกฺกุณฺณ อาวุโส สังวะริสสามิ

นะ ปุเนวัง กะริสสามิ (ผู้รับว่า) สาธุ

นะ ปุเนวัง ภาสิสสามิ (ผู้รับว่า) สาธุ

นะ ปุเนวัง จินตะยิสสามิ (ผู้รับว่า) สาธุ

5. กาลทานสุดตคาถา

ผู้มีปัญญาอรุณและปราศจากความตระหนี่; ย่อมถวายทานตามกาลสมัย ในพระอริยเจ้าทั้งหลายผู้ประพฤติดีตรงคงที่; เมื่อมีใจเลื่อมใสศรัทธาแล้ว ทักขิณาทานย่อมมีผลอันไพบูรณ์; ขนทั้งหลายเหล่าใดรวมอนุโมทนา หรือช่วยกระทำการ ขวนขวายในทานนี้: ทักขิณาทานนั้น มิได้พร่องไปด้วยเหตุแห่งอนุโมทนานั้นเลย; แม้ชนผู้ร่วมอนุโมทนา ก็มีส่วนแห่ง บุญด้วย; เพราะฉะนั้นเมื่อบุคคลไม่มีจิตที่ถ้อยในทาน ทานนั้นย่อมมีผลมาก; บุญที่ทำแล้ว ย่อมเป็นที่พึงของท่าน ทั้งหลาย ในกาลข้างหน้าได้แล.

6. อัคคัปปทานสุดตคาถา

เมื่อบุคคลรู้จักธรรมอันเลิศ เลื่อมใสแล้วโดยความเป็นของเลิศ; เลื่อมใสแล้วในพระพุทธเจ้าผู้เลิศ, ซึ่งเป็นทักษิณียะ บุคคลอันยอดเยี่ยม; เลื่อมใสแล้วในพระธรรมอันเลิศ; ซึ่งเป็นธรรมปราศจากราคะ; สงบระงับเป็นสุข; เลื่อมใสแล้วใน พระสงฆ์ผู้เลิศ; ซึ่งเป็นเนื่อบานุญอย่างยอดเยี่ยม; ถวายทานในท่านผู้เลิศ; บุญที่เลิศย่อมเจริญ: อายุวรรณะที่เลิศ; และ ยศเกียรติคุณสุขพละที่เลิศย่อมเจริญ; ผู้มีปัญญายอมให้ท่านแก่ท่านผู้เลิศ: และเป็นผู้ตั้งมั่นอยู่ในธรรมอันเลิศ; จะไปเกิด เป็นเทวดาหรือมนุษย์ก็ตาม; ย่อมถึงความเป็นผู้เลิศอันบันเทิงอยู่ ดังนี้แล.

* บทที่ 1-4 ทดสอบผ่านก่อนเข้าอยู่วัด / บทที่ 5-9 ควรทำความเข้าใจ

บทท่องจำก่อนเข้าอยู่ร่วมสำนัก สำหรับภิกษุ-สามเณร-ชี

7. บทพิจารณาก่อนฉันอาหาร

ประภัสสรวา โยนิโส ปิณฑะปาตัง ประภีเสวามิ ;
เนวะทะวายะ ;
นะมะทายะ ;
นะมัตถะนายะ ;
นะวิญญะนายะ ;
ยาวะทะวะ อิมัสสะ กายัสสะ จิตฺติยา ;
ยาปะนายะ ;
วิหิงสุปะระติยา ;
พรัหมะจะรียานุกะหะยะ ;
อิติ ปุราณัญจะ เวทะนังปะภีหังขามิ ;
นะวัญจะเวทะนังนะอุปปาเทสามิ ;
ยาดรา จะ เม ภาวิสสะติ อะนะวัชชะตา จะ ผาสุวิหาโร จาติ.

เรายอมพิจารณาโดยแยบคายแล้วฉันบิณฑบาต ;
ไม่ให้เป็นไปเพื่อความเพลิดเพลินสนุกสนาน ;
ไม่ให้เป็นไปเพื่อความเมามันเกิดกำลังพลังทางกาย ;
ไม่ให้เป็นไปเพื่อประดับ ;
ไม่ให้เป็นไปเพื่อตกแต่ง ;
แต่ให้เป็นเพียงเพื่อความตั้งอยู่ได้แห่งกายนี้ ;
เพื่อความเป็นไปได้ของอรรถภาพ ;
เพื่อความสิ้นไปแห่งความลำบากทางกาย ;
เพื่ออนุเคราะห์แก่การประพฤติพรหมจรรย์ ;
ด้วยการทำอย่างนี้ เรายอมระงับเสียได้ซึ่งทุกขเวทนาเก่าคือความทิว ;
และไม่ทำทุกขเวทนาใหม่ให้เกิดขึ้น ;

อนึ่งความเป็นไปโดยสะดวกแห่งอรรถภาพนี้ด้วย ความเป็นผู้หาโทษมิได้ด้วยและความเป็นอยู่โดยผาสุกด้วยจักมีแก่เรา ดังนี้.

8. บทพิจารณาขณะฉันอาหาร

ยะลาปัจจะยัง ปะวัตตะมานัง ธาตุมัตตะเมเวตัง ;
ยะทัง ปิณฑะปาโต ตะปะภูญะชะโก จะปุคคะโล ;
ธาตุมัตตะโก ;
นิสสัตโต ;
นิชชีโว ;
สุญโญ ;
สัพโพ ปะนายัง ปิณฑะปาโต อะชิกฺขะณีนโย ;
อิมัง ปุติกายัง ปัตวา ;
อะติวิยะ ชิกฺขะณีนโย ชายะติ.

สิ่งเหล่านี้เป็นสักว่าธาตุตามธรรมชาติเท่านั้น
กำลังเป็นไปตามเหตุตามปัจจัยอยู่เนื่องนิจ ;
สิ่งเหล่านี้คือบิณฑบาตและคนผู้บริโภคนั้น ;
เป็นสักว่าธาตุตามธรรมชาติ ;
มิได้เป็นสัตว์อันยั่งยืน ;
มิได้เป็นชีวะอันเป็นบุรุษบุคคล ;
ว่างเปล่าจากความหมายแห่งความเป็นตัวตน ;
ก็บิณฑบาตทั้งหมดนี้ ไม่เป็นของน่าเกลียดมาแต่เดิม ;
ครั้นมาถูกเข้ากับกายอันเนาอยู่เป็นนิจนี้แล้ว ;
ย่อมกลายเป็นของน่าเกลียดอย่างยิ่งไปด้วยกัน.

9. ธรรมที่ควรพิจารณาเนืองๆ 10 อย่าง

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ธรรม 10 ประการเหล่านี้มีอยู่ เป็นธรรมที่บรรพชิตควรพิจารณาให้แจ่มชัดอยู่เนืองนิจ; ธรรม 10 ประการเหล่านี้เป็นไฉน; บรรพชิตควรพิจารณาเนืองๆ ว่า เรามิเพศต่างจากคฤหัสถ์แล้ว อากาโรกิริยาใดๆ ของสมณะ เราต้องทำอากาโรกิริยานั้นๆ; บรรพชิตควรพิจารณาเนืองๆ ว่าการเลี้ยงชีวิตของเราเนื่องด้วยผู้อื่น เราควรทำตัวให้เขาเลี้ยงง่าย; บรรพชิตควรพิจารณาเนืองๆ ว่าอากาโรกิริยา วาจาอย่างอื่น ที่เราจะต้องทำให้ดีขึ้นไปกว่านี้ยังมีอยู่อีก มิใช่เพียงเท่านั้น; บรรพชิตควรพิจารณาเนืองๆ ว่าตัวเราเองดีเทียบตัวเราเองโดยศีลได้หรือไม่; บรรพชิตควรพิจารณาเนืองๆ ว่าเมื่อกล่าวโดยศีลแล้ว เพื่อนสหธรรมจารีที่เป็นวิญญูชนใคร่ครวญแล้วดีเทียบเราโดยศีลได้หรือไม่; บรรพชิตควรพิจารณาเนืองๆ ว่า เราจักพลัดพรากจากของรักของชอบใจทั้งนั้น; บรรพชิตควรพิจารณาเนืองๆ ว่า เรามีกรรมเป็นของตน มีกรรมเป็นผู้ให้ผลมีกรรมเป็นที่กำเนิด มีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์ มีกรรมเป็นที่พึ่งอาศัย เราทำกรรมอันใดไว้ ดีก็ตาม ชั่วก็ตาม เราจักเป็นผู้รับผลของกรรมนั้น; บรรพชิตควรพิจารณาเนืองๆ ว่า วันคืนล่วงไปๆ บัดนี้ เราทำอะไรรออยู่; บรรพชิตควรพิจารณาเนืองๆ ว่า เรายินดีในสิ่งที่สั่งหรือไม่; บรรพชิตควรพิจารณาเนืองๆ ว่า ญาณทัสสนะอันวิเศษควรแก่พระอรหันต์ อันเป็นธรรมอันยิ่ง ที่เราได้ถึงแล้ว มีอยู่หรือไม่ เราจะไม่เป็นผู้เฝ้าเมื่อถูกเพื่อนสหธรรมจารีด้วยกัน ถามในกาลภายหลัง; ดูก่อน ภิกษุทั้งหลาย ธรรม 10 ประการเหล่านี้แล อันบรรพชิตควรพิจารณาให้แจ่มชัด อยู่เนืองนิจ; ด้วยอาการอย่างนี้แล.

* บทที่ 1-4 ทดสอบผ่านก่อนเข้าอยู่วัด / บทที่ 5-9 ควรทำความเข้าใจ